

specielt værne dem, det gaar mest ud over.

Og hvem gaar det vel mere ud over end Kvinder og Børn. Derfor kan heller ingen have større Interesse i skarpe Forholdsregler imod Drikkeondet end just vore Kvinder.

Man skulde jo synes, at ogsaa det andet Køn engang maatte faa Øjnene op; desværre synes det her til Lands at vare lovlig længe dermed.

Herom bærer f. Eks den ny Beværterlov tilstrækkeligt Vidnesbyrd, naar den tillader, at der i Byerne maa være en Udskænkning af stærke Drikke for hver 350 Indbyggere — ja at et saadant Tal af Beværtninger under visse Forhold endog maa forøges.

Paa den Vis vil Drikkeriet næppe blive hæmmet synderligt.

Eller naar vi ser, hvor karrigt vore Lovgivere bevilge Midler til Bekæmpelse af Drikkeondet, kan man ikke undgaa Indtrykket af, at de endnu ikke har Forstaaelse af den Sags overordentlige Betydning*).

Skal Mændene alene lovgive paa dette Omraade, har det vist lange Udsigter. Vi trænger til, at vore Kvinder faar et Ord med at sige.

Man skulde ellers synes, at der er Ting nok, der maatte tilskynde til at faa gjort noget alvorligt.

Vore *Fængsler* og *Sindssygehospitaller* er overfyldte, og der kræves Millionbevillinger til Nybygning og øget Drift.

Og i mange Tilfælde er det en vittelig Kendsgerning, at just Drikkeriet er Aarsag i Forbrydelsen eller Sindsygdommen — enten saa Lasten er øvet af Vedkommende selv eller af Forældrene.

De *uøgte Børns Antal* er stadigt voksende. Utvivlsomt spiller ogsaa Rusdrikken her en enorm Rolle.

*) Paa Finansloven i Aar er bevilget 28,000 Kr. til Afholdsföreninger, 7500 Kr. til Redningshjem — men i Sverige ydes aarligt 250,000 Kr. og i Svejtz næsten en halv Million Kr. i samme Øjemed.

Flertallet af *de mange Skilsmisser* bundes i samme Aarsag — og saa faar vi paa den Maade den store Skare af hjemløse Børn og Unge, der langt mere end andre er udsatte for Fristelse og Fald.

I Sandhed, Frugterne paa Drikkeondets Træ er mange og baade synlige og haandgribelige for enhver, skulde man mene, om man da ikke med Magt vil tillukke Øjnene.

Men vore Politikere vil have, at Træet fremdeles skal staa, og om de ikke just vil have, at der skal graves og gødes om det, for at det kan bære flere Frugter; de er ængstelige for at faa det rykket op eller blot for Alvor faa hæmmet dets Udvikling.

Og det af mange Grunde, der moralsk set er uden al Betydning.

Mon vi nu ikke tør vente, at vore Kvinder, hvoraf mange tilligemed deres Børn lider forfærdeligt under den nuværende Tilstand, naar de opnaar Valgretten, hurtigt vil finde, at just her er der en stor, hidtil næsten udyrket Mark i vor Lovgivning, der trænger til at tages under alvorlig Behandling?

Men de maa dygtiggøres til dette Arbejde baade gennem vore Afholdssamfund og gennem de Valgretsforeninger, der arbejder paa sundt Grundlag, saa at vi, naar Valgdagen kommer, kan faa de rette Repræsentanter ind, ikke Kvinder, som slet ikke har Syn for Kvindens virkelige Tarv. Faar vi blot valgt en Del Kvinder, der straks melder sig ind i de bestaaende Partier og betragter alt med Partibriller, vil det hele blive en stor Skuffelse.

Men i den Overbevisning, at vi hos langt det store Flertal af vore Kvinder kan regne paa Støtte for Afholdssagen maa alle Afholdsfolk med lidt Fremsyn ønske, at vore Kvinder snarest muligt faar politisk Valgret.

2. Dag.

Forhandlingsmødet, til hvilket alle Medlemmer og enkelte privat indbudne